

[Else Zeuthen.]

en så god oplysning af sagen som muligt. Dommerens medvirken i børneværnsarbejdet forøges bl. a. derved, at han skal være til stede, når der er spørgsmål om at bestemme, at et barn uden samtykke fra udvalget må fjernes fra et plejehjem; tidligere var det som bekendt kun, når der var tale om et barns fjernelse fra hjemmet. I det hele taget gøres dommerens stilling mere aktiv. Han får et ansvar for sagens rette belysning og rette opklaring, men som under den nugældende ordning får han ikke stemmeret, og det mener jeg er fuldstændig rigtigt; det skal være børneværnsudvalget alene, der stemmer.

Et andet vigtigt punkt, som vi finder af betydning, er den vægt, der efter forslaget lægges på udbygningen af de forebyggende foranstaltninger. Jeg tænker her på sådanne ting som forslaget om ambulans psykiatrisk behandling og oprettelse af særlige rådgivende klinikker. Med hensyn til det, som det ærede medlem fru Edel Saunte sagde om, at forældrene her skulle kunne få råd og tages under en vis behandling, må jeg sige, at jeg kan ikke se andet, end at selve barnets problemer jo også er forældrenes problemer, og man kan vel dårligt komme til at behandle det ene spørgsmål uden også at komme ind på det andet.

Det påhviler endvidere børneværnsudvalgene at følge de forhold, hvorunder børn og unge lever i kommunen, og det foreslås bl. a. at give tilskud til legestuer og legesteder under forudsætning af, at lignende støtte bliver ydet fra kommunens side — alt dette set ud fra synspunktet, at forebyggelse er bedre end helbredelse.

Det vigtigste karaktertræk ved hele denne lovgivning er vel nok ændringen i retning af et tilbud til forældrene om hjælp til dem med opdragelsen af deres børn under de tilpasningsvanskeligheder, de måtte komme ud for. Dette viser sig på forskellig måde, både ved tilbuddet om de rådgivende klinikker og den ambulante behandling såvel som derved, at der åbnes mulighed for at yde tilskud til betalingen af de ekstraudgifter, børnenes behandling måtte medføre, alt sammen foranstaltninger, der påkalder forældrenes medvirken.

Først og fremmest viser den ændrede

indstilling sig dog ved forslaget om at åbne mulighed for en frivillig fjernelse fra hjemmet i tilfælde, hvor dette måtte findes påkrævet. Ved en sådan frivillig fjernelse vil forældremyndigheden kunne blive hos forældrene, selv om den administreres af børneværnsudvalget; og forældrene vil selv sagt under disse forhold kunne kræve børnene tilbage til hjemmet igen. Det er dog muligt, som det tidligere har været fremhævet under denne debat, at der i så tilfælde må indføres en tidsfrist. Når jeg fremhæver dette forslag som betydningsfuldt, er det, fordi det i alle de tilfælde, hvor der er nogen mulighed for det, bygger på forældrenes kærlighed til barnet, søger at aktivere den og derved skaber barnet bedre forhold at komme hjem til. Det hænger sammen med det synspunkt, at selv et mindre godt hjem dog er bedre end en anstalt.

Det har over for mig været fremhævet af folk, der har med den forebyggende børneforsorg at gøre, at det er meget vigtigt at sørge for, når man ønsker at påkalde forældrenes frivillige medvirken, at de skoler og de hjem, som børnene eventuelt bliver overført til, er af en sådan standard, at de ikke er dårligere end den offentlige skole i al almindelighed. Det er jo somme tider svært for forældre frivilligt at gå med til, at deres børn skal gå over til en skole, som er væsentligt ringere end den, hvori de går i forvejen. Ved hjælp af hele dette tilbud om frivillighed håber man at kunne trænge tvangen i baggrunden, selv om loven, hvad sikkert er nødvendigt, stadig åbner muligheden for en tvangsmæssig fjernelse fra hjemmet i de hårdkogte tilfælde.

Jeg har her kun omtalt nogle principielle synspunkter, som jeg kan give min fulde tilslutning til på mit partis vegne, men der er en mængde enkeltheder i lovforslaget, som der må tages stilling til under udvalgsbehandlingen. Den højtærede socialminister har således, så vidt jeg kan se, ikke nogetsteds givet noget overslag over, hvad de nye regler vil koste statskassen og samfundet at føre ud i livet. Det vil formentlig ikke blive meget store summer, selv om mere sagkyndig medhjælp til rådighed for børneværnsudvalgene, hjælp til ambulante behandling og hjælp til rådgivningsklinikkerne samt hjælp til de forebyggende foran-